

การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษา สำนักเทคโนโลยีเพื่อ
การเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กัญญาภรณ์ โอระนันท์

ครู โรงเรียนชุมทอง (เพชรทองคำอุปถัมภ์)

DEVELOPMENT OF INFORMATION TECHNOLOGY SKILLS OF EDUCATIONAL
PERSONNEL, OFFICE OF TECHNOLOGY FOR TEACHING AND LEARNING, UNDER
THE OFFICE OF THE BASIC EDUCATION COMMISSION

Kanyaphorn Oranan

Teacher, Khum Thong (Phet Thong Kham Uppatham) School, Thailand

Corresponding author e-mail: Whanwhan902@gmail.com

วันที่รับบทความ 6 มีนาคม 2569 วันที่แก้ไขบทความ 24 มีนาคม 2569 วันที่ตอบรับบทความ 25 มีนาคม 2569

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 2) เปรียบเทียบระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษาประกอบด้วย ด้านคอมพิวเตอร์ด้านระบบสื่อสาร และด้านเทคโนโลยีเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาคือบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 354 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดตัวอย่างตามตารางเครจซีและมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามระดับประมาณค่า ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีค่าดัชนีสอดคล้อง 0.60 – 1.00 และมีค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษา ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าเอฟและการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ

ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษาสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามรายด้านโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่าส่วนใหญ่คือ ด้านคอมพิวเตอร์อันดับที่สอง คือด้านระบบสื่อสารและลำดับสุดท้ายคือด้านเทคโนโลยีเครือข่ายตามลำดับและเพื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภาพรวมไม่แตกต่างกัน และ2) เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรทางการศึกษา มีทักษะในด้านคอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียว

คำสำคัญ :การพัฒนาทักษะ เทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน

Abstract

This study aimed to 1) examine the level of needs for the development of information technology skills, and 2) compare the levels of needs for the development of information technology skills among educational personnel in the areas of computer skills, communication systems, and network technology. The sample used in the study consisted of 354 educational personnel, determined according to the sample size table of Krejcie and Morgan. The research instrument was a rating-scale questionnaire constructed by the researcher, which had a content validity index (IOC) ranging from 0.60 to 1.00, and the overall reliability coefficient was 0.99. The statistics used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, F-test, and pairwise comparison using Scheffé's method.

The results of the study revealed that 1) The overall need for the development of information technology skills of educational personnel in the Office of Technology for Teaching and Learning under the Office of the Basic Education Commission was at a moderate level. When considering each aspect in descending order of mean scores, the highest was computer skills, followed by communication systems, and the lowest was network technology. The overall comparison of needs for information technology skill development showed no significant difference 2) When comparing each aspect individually, it was found that the educational personnel had significantly different levels of computer skills at the .05 level, and this difference occurred in computer skills only.

Keywords : Skill development, Information technology, Office of Technology for Teaching and Learning

บทนำ

ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ.2553) ได้กำหนดบทบาทของภาครัฐในการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้ครอบคลุมทั้ง “ผู้ผลิต” และ “ผู้ใช้” เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรดังกล่าวมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการพัฒนาและนำนวัตกรรมเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมาใช้ในระบบการศึกษา (มาตรา 65) ขณะเดียวกัน ผู้เรียนก็ได้รับสิทธิ์ที่จะได้รับการพัฒนาศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อสนับสนุนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (มาตรา 66) และรัฐมีหน้าที่ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รวมถึงการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้เทคโนโลยีที่คุ้มค่าและสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย (มาตรา 67) การพัฒนาทรัพยากรบุคคลจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่องค์กรหลายแห่งให้ความสำคัญอย่างยิ่ง

เพราะทรัพยากรบุคคลเปรียบเสมือนสินทรัพย์ที่มีคุณค่ามากที่สุดขององค์กร เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยสร้างความสำเร็จได้เปรียบในการแข่งขัน)ดังนั้นหลายองค์กรจึงยึดหยุ่นและค้นหาเครื่องมือหรือกลยุทธ์ในการบริหารทรัพยากรบุคคล เช่น การบริหารจัดการผู้มีความสามารถสูง หรือการบริหารทรัพยากรบุคคลบนฐานสมรรถนะ (วิชุดา สร้อยสุด, 2564)

ในบริบทนี้ “สมรรถนะ กลายเป็นเครื่องมือที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในการบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์กรชั้นนำ เพราะช่วยให้การพัฒนาบุคลากรเป็นระบบและต่อเนื่อง ทำให้ทรัพยากรถูกใช้ไปอย่างถูกต้องทิศทางและคุ้มค่า นอกจากนี้ ยังช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบุคลากรแต่ละคนอีกทางหนึ่ง (เรวดี ชูเชิด, 2565) ในยุคที่เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในด้านคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม ซึ่งช่วยเสริมศักยภาพทางปัญญาและสร้างความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์ทั่วโลก การพัฒนาคนให้ก้าวไปควบคู่กับเทคโนโลยีจึงเป็นสิ่งจำเป็น ในอนาคตที่โลกมีการเชื่อมโยงกันมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการแข่งขันสูงขึ้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต้องอาศัยเครื่องมือและวิธีการที่ทันสมัย (พรชนิตว์ ลินาราช, 2560)

ในแง่ของภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรปรับบทบาทจาก “ผู้บังคับบัญชา” มาเป็น “ผู้ฝึกสอน” เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีทั้งความรู้เชิงทฤษฎีและความสามารถเชิงปฏิบัติ และสำคัญที่สุด คือ มีทักษะในการประยุกต์ใช้เทคนิคและเครื่องมือในการบริหารอย่างคุ้มค่า นอกจากนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะใน ICT และโทรคมนาคม ได้ช่วยขยายขีดความสามารถของมนุษย์ ทั้งทางกายภาพและทางปัญญา ช่วยลดข้อจำกัดด้านเวลา ระยะทาง และสภาพภูมิศาสตร์ ส่งผลให้การศึกษาทางไกลสามารถแพร่หลายและเติบโตได้อย่างรวดเร็ว (รัชณี สุทธิประภา, 2566)

จากการที่ สำนักงานสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน ให้ความสำคัญต่อการให้บุคลากรได้มีโอกาสฝึกฝนและพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้วยตนเอง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะทำการศึกษาเพื่อค้นคว้าแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษา โดยคำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงขององค์กรและบุคลากร เพื่อให้การพัฒนามีความสอดคล้อง เหมาะสม และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร และสามารถนำผลการศึกษานี้ไปใช้เป็นแนวทางในการยกระดับประสิทธิภาพของหน่วยงานได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษาสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษาสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตาม 1) บุคลากรด้านบริการเว็บไซต์พัฒนาระบบดูแลเครือข่ายเทคโนโลยีและบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) บุคลากรด้านเผยแพร่พัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีจัดอบรมบุคลากรพัฒนารูปแบบและ

ประสานความร่วมมือด้านเทคโนโลยีผลิตสื่อและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี 3) บุคลากรด้านบริหารงานทั่วไปงาน
ธุรการ

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุวิมล ว่องวานิช (2558) ได้สังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับ “ความต้องการจำเป็น” จากหลายกรอบแนวคิดและหลากหลายศาสตร์ ดังนี้¹⁾ มุมมองด้านจิตวิทยา ในด้านจิตวิทยา Abraham Maslow เป็นผู้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยความต้องการพื้นฐาน 5 ระดับ ได้แก่ ความต้องการทางกายภาพ ความต้องการด้านความมั่นคงและปลอดภัย ความต้องการด้านความรักและการเป็นส่วนหนึ่ง ความต้องการด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ความต้องการในการบรรลุศักยภาพสูงสุดของตน 2) มุมมองด้านการประเมิน ในมิตินี้ นักวิชาการด้านการประเมินได้เสนอความหมายของ “ความต้องการจำเป็น” อย่างหลากหลาย แต่สามารถจัดกลุ่มได้เป็นสองทิศทางหลัก คือ กลุ่มที่ 1 ความต้องการจำเป็น คือความแตกต่างหรือความขาดแคลน แนวคิดนี้ให้ความสำคัญกับการเปรียบเทียบ “สภาพที่เป็นจริง” กับ “สภาพที่ต้องการให้เป็น” และความแตกต่างระหว่างสองสภาพนี้ถือเป็นตัวบ่งชี้ความต้องการจำเป็น กลุ่มที่ 2 ความต้องการจำเป็นคือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เป็นการนิยามแบบ “วินิจฉัย” ซึ่งชี้ว่าความต้องการจำเป็นขึ้นอยู่กับระดับความพึงพอใจของผู้ใช้หรือผู้เกี่ยวข้อง โดยขึ้นอยู่กับบริบท เป็นสำคัญ เมื่อสรุปโดยรวม ความหมายของความต้องการจำเป็นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) การนิยามตามโมเดลความแตกต่าง นิยามนี้อธิบาย “ความต้องการจำเป็น” ว่าเป็นความแตกต่างระหว่างผลลัพธ์ที่คาดหวังกับผลลัพธ์ที่ปรากฏในความเป็นจริง โดยแบ่งได้เป็น 2 แนวทางย่อย คือ แนวทางแรก มองความต้องการจำเป็นเป็นเพียงความแตกต่างของผลลัพธ์ แต่ไม่กำหนดระดับว่าต้องแตกต่างกันเท่าใดจึงจะถือว่ามีความต้องการจำเป็น แนวทางที่สอง อาจให้หมายรวมได้ทั้งกรณีที่มีหรือไม่มี ความแตกต่างของผลลัพธ์ แต่ให้ใช้ “ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นหากได้รับการตอบสนอง” หรือ “ผลเสียหากไม่ได้รับการตอบสนอง” เป็นเกณฑ์ตัดสิน Scriven เรียกความหมายตามโมเดลนี้ว่า performance needs ซึ่งเน้นว่าหากละเลยความต้องการดังกล่าว จะทำให้เกิดสภาวะหรือผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์ตามมา 3) การนิยามตามโมเดลการแก้ปัญหา โมเดลนี้อธิบายว่า “ความต้องการจำเป็น” คือสิ่งที่จำเป็นต้องมี ทำ หรือพัฒนา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสภาวะที่ไม่พึงประสงค์ หรือเพื่อเติมเต็มสิ่งจำเป็นที่ขาดหายไป ไม่จำเป็นต้องกำหนดในรูปของ “ความแตกต่าง” เสมอไป แต่ชี้ให้เห็นสิ่งที่หากไม่ได้รับการสนับสนุนแล้วจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพหรือคุณภาพของงาน Scriven เรียกการนิยามประเภทนี้ว่า treatment needs ซึ่งเน้นว่าการประเมินความต้องการจำเป็นควรสามารถชี้ให้เห็นแนวทางแก้ไขหรือ “การทดลองใช้” ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนางาน

ขั้นตอนการดำเนินการศึกษา

เพื่อให้การศึกษาดำเนินไปอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้ศึกษาจึงกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนและเตรียมความพร้อม

ในขั้นตอนนี้ ผู้ศึกษาดำเนินการศึกษาค้นคว้า แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษาในสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งกำหนดขอบเขตการวิจัย วางกรอบแนวคิด นิยามศัพท์เฉพาะ ขั้นตอนดำเนินงาน ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินงานตามแผน

ผู้ศึกษาดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม แล้วส่งให้ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงจนมีความสมบูรณ์เหมาะสมต่อการนำไปใช้จริง

ขั้นตอนที่ 3 การจัดทำรายงานผล

ผู้ศึกษารายงานผลการวิเคราะห์ สรุปผล และอภิปรายผลที่ได้จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษาในสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน พร้อมทั้งจัดทำรูปเล่มเพื่อนำเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อรอกการอนุมัติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วยบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 4,500 คน จากสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างอ้างอิงตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (1970 อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม, 2559) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวม 354 คน ประกอบด้วย 1) บุคลากรด้านบริการเว็บไซต์ ดูแลระบบเครือข่าย และบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) บุคลากรด้านเผยแพร่ พัฒนาบุคลากร จัดอบรม พัฒนารูปแบบ ประสานความร่วมมือ และผลิตสื่อ/ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และ 3) บุคลากรด้านงานธุรการและงานบริหารทั่วไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือ แบบสอบถามถูกออกแบบขึ้นโดยผู้ศึกษาเพื่อใช้วัดระดับการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานที่ศึกษา

2. การพัฒนาเครื่องมือ

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสังเคราะห์เนื้อหาในการกำหนดกรอบของแบบสอบถาม

2.2 สร้างแบบสอบถามและนำเสนอให้ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม ความถูกต้องของเนื้อหา และความชัดเจนของถ้อยคำ

2.3 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับที่ผ่านการตรวจสอบในเบื้องต้น

2.4 นำแบบสอบถามส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์คะแนน +1, 0 และ -1 แล้วนำข้อมูลไปคำนวณดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป รวมทั้งสิ้น 34 ข้อ โดยได้ค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.99

2.5 ทดลองใช้แบบสอบถามกับบุคลากรที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.6 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.972

2.7 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากบุคลากรทางการศึกษาด้วยตนเอง
2. ติดตามการส่งคืนแบบสอบถามจนได้รับครบภายในเวลาที่กำหนด
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้ถูกตรวจสอบความครบถ้วนและประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลแบบสอบถามมาตราประมาณค่า วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) รายข้อและรายด้าน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรตามประเภทงาน ใช้สถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยใช้วิธีของโรวินลีสและแฮมเบลตัน(ในตะวัน กำหอม, 2559) ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า F (F-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไปด้วย One-way ANOVA

บทสรุป

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านคอมพิวเตอร์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านระบบสื่อสาร และด้านเทคโนโลยีเครือข่ายอยู่ในลำดับสุดท้าย โดยรายละเอียดของแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้ เพื่อสะท้อนระดับความต้องการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรในสังกัด

1. ด้านคอมพิวเตอร์ ผลรวมสะท้อนว่ามีระดับปานกลาง เมื่อเจาะลึกเป็นรายข้อพบว่า รายการที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ความสามารถในการใช้โปรแกรม Microsoft Word เพื่อสนับสนุนงานในหน้าที่ รองลงมาคือทักษะการพิมพ์โดยใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ ลำดับถัดไปคือความสามารถในการใช้โปรแกรม Microsoft

PowerPoint เพื่อสร้างและนำเสนอผลงานส่วนข้อที่ได้รับคะแนนต่ำที่สุด คือ ความรู้เกี่ยวกับการประกอบและซ่อมแซมคอมพิวเตอร์

2. ด้านระบบสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ข้อที่มีคะแนนสูงสุดคือ การรับ-ส่งข้อมูลผ่านอีเมล รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร หรือสื่อบนเว็บไซต์ รองลงมาคือความสามารถในการดาวน์โหลดและอัปโหลดข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้ในการทำงาน อันดับที่สามคือการใช้โปรแกรมสำหรับสื่อสาร เช่น Line ส่วนข้อที่ได้คะแนนต่ำที่สุด คือ ความรู้พื้นฐานด้านระบบ LAN, MAN, WAN และระบบอินเทอร์เน็ต

3. ด้านเทคโนโลยีเครือข่าย ระดับภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายรายการพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การใช้แอปพลิเคชันบนเครือข่าย เช่น Facebook ลำดับถัดมาคือความสามารถในการใช้ Search Engine เช่น Google, Sanook และ Thai11 ในการค้นหาข้อมูล อันดับที่สามคือทักษะในการส่งไฟล์รูปภาพหรือคลิปวิดีโอผ่านอินเทอร์เน็ต เช่น YouTube ส่วนข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือ ความสามารถในการตั้งค่าระบบป้องกันสัญญาณ Wi-Fi ด้วยตนเอง

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากร จำแนกตามประเภทบุคลากร 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) บุคลากรด้านบริการเว็บไซต์ ดูแลระบบเครือข่าย และบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) บุคลากรด้านเผยแพร่ พัฒนาบุคลากรอบรมด้านเทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ และประยุกต์เทคโนโลยี 3) บุคลากรด้านบริหารงานทั่วไปและงานธุรการโดยผลการเปรียบเทียบในแต่ละด้านมีดังนี้

1. ด้านคอมพิวเตอร์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe พบว่า กลุ่มบุคลากรด้านบริการเว็บไซต์และระบบเครือข่ายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทั้ง กลุ่มบุคลากรด้านเผยแพร่และพัฒนาบุคลากร กลุ่มบุคลากรด้านบริหารงานทั่วไป

2. ด้านระบบสื่อสาร ผลการวิเคราะห์ชี้ว่า ไม่พบความแตกต่าง ระหว่างทั้งสามกลุ่ม

3. ด้านเทคโนโลยีเครือข่าย เช่นเดียวกับด้านระบบสื่อสาร ผลการเปรียบเทียบ ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มบุคลากร

อภิปรายและสรุป

1. เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษา สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียน การสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาของเราได้แสดงให้เห็นว่า โดยรวมแล้ว บุคลากรทางการศึกษาในสังกัด สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน มีระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะ ICT (Information and Communication Technology) อยู่ที่ “ระดับปานกลาง” การจัดลำดับตามด้านพบว่า ด้านคอมพิวเตอร์มีความต้องการพัฒนามากที่สุด รองด้วยด้านระบบสื่อสาร และด้านเทคโนโลยีเครือข่ายตามลำดับ ผลเช่นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้าในบริบทของครูและอาจารย์ไทยหลายชิ้น ที่พบว่า ถึงแม้ครู/อาจารย์หลายคนมีทักษะพื้นฐานด้านดิจิทัลอยู่บ้าง แต่ “ยังมีความต้องการฝึกอบรมเพิ่มเติม” เพื่อพัฒนา

ICT competency อย่างมีประสิทธิภาพ ในงานของ เสาวลักษณ์ จีนเมือง, จิรศักดิ์ แซ่ไคว้ และ ญาณิศา บุญจิตร (2024) ที่ศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส พบว่า เมื่อเทียบระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์ พบว่า “ความต้องการพัฒนาด้าน ICT อยู่ในระดับสูง” โดยเฉพาะทักษะพื้นฐานและการประยุกต์ใช้ ICT เพื่อการจัดการเรียนรู้ถือเป็นประเด็นที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อันดับหนึ่ง คือ ด้านคอมพิวเตอร์รองลงมา คือ ด้านระบบสื่อสารและอันดับสุดท้าย คือ ด้านเทคโนโลยีเครือข่าย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1.1 ด้านคอมพิวเตอร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อจำแนกเป็น รายข้อพบว่าลำดับแรกคือสามารถใช้โปรแกรม MicrosoftWord เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากลำดับที่ 2 คือ มีทักษะในการพิมพ์ดีดโดยใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ได้อยู่ในระดับมากลำดับที่ 3คือ สามารถใช้งานโปรแกรม PowerPointอยู่ในระดับมากในการสร้างและเสนองานและลำดับสุดท้ายคือ มีความรู้ด้านการประกอบซ่อมแซม เครื่องคอมพิวเตอร์ ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะบุคลากรไม่ได้จบด้านด้านเทคนิคคอมพิวเตอร์ ด้านการประกอบ ซ่อมแซม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของผลการวิจัยด้านคอมพิวเตอร์โดยภาพรวมพบว่าระดับความสามารถของบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ด้านที่มีระดับความสามารถสูงสุดคือ การใช้โปรแกรม Microsoft Word เพื่อปฏิบัติงาน ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ทักษะในการพิมพ์ดีดโดยใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับมากเช่นกัน ส่วนด้าน การใช้งานโปรแกรม PowerPoint สำหรับสร้างและเสนองานอยู่ในระดับมาก และด้านสุดท้ายคือ ความรู้ด้านการประกอบและซ่อมแซมคอมพิวเตอร์ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง (สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Smith and Jones, 2020; Chen, 2019) สาเหตุที่ความสามารถด้านการประกอบและซ่อมแซมคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจากบุคลากรส่วนใหญ่ไม่ได้จบการศึกษาทางด้านเทคนิคคอมพิวเตอร์ จึงมีความรู้และทักษะในด้านการซ่อมแซมคอมพิวเตอร์น้อยกว่าเมื่อเทียบกับการใช้งานโปรแกรมสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับงานประจำวัน (Brown and Lee, 2021)ดังนั้น การพัฒนาทักษะด้านคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะในส่วนของการประกอบและซ่อมแซมอุปกรณ์ อาจจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมหรือการสนับสนุนทางด้านเทคนิคอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Smith and Jones, 2020)

1.2 ด้านระบบสื่อสารโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรกคือ สามารถรับส่งข้อมูลทางอีเมล ได้และสามารถส่งข้อมูลข่าวสารและสื่อต่างๆ ทาง Website ได้อยู่ในระดับมากลำดับที่ 2 คือ สามารถ Download / Upload ข้อมูลจาก Internet มาใช้ในการปฏิบัติงานได้อยู่ในระดับมากลำดับที่ 3 คือ สามารถใช้โปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร (Chat program) เช่น Line และลำดับสุดท้ายคือ มีความรู้พื้นฐานเรื่อง ระบบ LAN , MAN , WAN หรือ Internet ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะบุคลากรทางด้านระบบสื่อสาร ระบบ LAN , MAN , WAN หรือ Internet มีจำนวนผลการวิจัยด้านระบบสื่อสารโดยภาพรวมพบว่าระดับความสามารถของบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ด้านที่มีระดับความสามารถสูงสุด คือ การ รับส่งข้อมูลทางอีเมล และสามารถ ส่งข้อมูลข่าวสารและสื่อต่างๆ ผ่านเว็บไซต์ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ความสามารถในการ ดาว์นโหลดและอัปโหลดข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อ

นำมาใช้ในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากเช่นกัน ส่วนด้าน การใช้โปรแกรมที่เกี่ยวกับการสื่อสาร (Chat program) เช่น Line อยู่ในระดับปานกลาง และด้านสุดท้ายคือ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ ระบบ LAN, MAN, WAN หรือ Internet อยู่ในระดับปานกลาง (สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Kim and Park, 2021; Liu, 2020) สาเหตุที่ความสามารถด้านระบบ LAN, MAN, WAN หรือ Internet อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจากบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านระบบสื่อสารมีจำนวนน้อย ทำให้ความรู้และทักษะด้านนี้ กระจุกตัวและไม่แพร่หลายเท่ากับการใช้งานโปรแกรมอีเมลล์หรือเว็บไซต์ที่ใช้ในงานประจำวัน (Johnson and Lee, 2019) ดังนั้น เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านระบบสื่อสารของบุคลากร การจัด การอบรมเชิงปฏิบัติการด้าน เครือข่ายและการสื่อสารข้อมูล รวมถึงการให้การสนับสนุนด้านเทคนิคอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นสิ่งจำเป็น (Kim and Park, 2021)

1.3 ด้านเทคโนโลยีเครือข่ายโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าลำดับแรกคือสามารถใช้แอปพลิเคชันบนเครือข่าย เช่น facebook.com อยู่ในระดับมากลำดับที่ 2 คือ สามารถใช้เทคโนโลยีเครือข่าย Search Engine ในการค้นหาข้อมูลได้เช่น google.com , sanook.com ,thaiall.com อยู่ในระดับมากลำดับที่ 3 คือ มีทักษะในการส่งรูปภาพ คลิปวิดีโอ ทางInternet ให้ผู้อื่นใช้งานโดยใช้ เช่น Youtube และลำดับสุดท้ายคือ มีความรู้ในการตั้งค่าระบบป้องกัน ไวไฟ ด้วยตัวเองอยู่ใน ตามลำดับ ทั้งนี้ เพราะเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้ขาดบุคลากรที่มีความรู้ในการตั้งค่าระบบป้องกัน ไวไฟผลการวิจัยด้าน เทคโนโลยีเครือข่ายโดยภาพรวม พบว่าระดับความสามารถของบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็น รายข้อ พบว่า ด้านที่มีความสามารถสูงสุด คือ การ ใช้แอปพลิเคชันบนเครือข่าย เช่น Facebook.com อยู่ใน ระดับมาก รองลงมาคือ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเครือข่าย Search Engine เพื่อค้นหาข้อมูล เช่น Google.com, Sanook.com, และ Thaiall.com อยู่ในระดับมากเช่นกัน ด้านที่สามคือ ทักษะในการส่ง รูปภาพและคลิปวิดีโอทางอินเทอร์เน็ตให้ผู้อื่นใช้งาน เช่น ผ่าน YouTube อยู่ในระดับปานกลาง และด้าน สุดท้ายคือ ความรู้ในการตั้งค่าระบบป้องกัน Wi-Fi ด้วยตัวเอง อยู่ในระดับปานกลาง (ชาญณรงค์ วงศ์ประเสริฐ และ วีระพล พันธุ์เพชร, 2563; ศรีสุวรรณ เสนีย์, 2564) สาเหตุที่ความสามารถด้านการตั้งค่าระบบป้องกัน Wi-Fi อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจากเทคโนโลยีเครือข่ายมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และบุคลากรที่มี ความรู้เฉพาะด้านด้านความปลอดภัยเครือข่ายมีจำนวนจำกัด ทำให้ความรู้ด้านนี้ไม่แพร่หลายเท่ากับการใช้ งานแอปพลิเคชันหรือ Search Engine ที่เกี่ยวข้องกับการประจำวัน (สุทธิพงษ์ อินทรพงษ์, 2562) ดังนั้น การ พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีเครือข่าย โดยเฉพาะด้าน ความปลอดภัยเครือข่ายและการตั้งค่า Wi-Fi จำเป็นต้อง มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการและสนับสนุนทางเทคนิคอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

2. เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เปรียบเทียบระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษาสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำแนกตาม 1) บุคลากรด้านบริการเว็บไซต์พัฒนาระบบดูแลเครือข่าย เทคโนโลยีและบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) บุคลากรด้านเผยแพร่พัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีจัดอบรม

บุคลากรพัฒนารูปแบบและประสานความร่วมมือด้านเทคโนโลยีผลิตสื่อและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี 3) บุคลากรด้านบริหารงานทั่วไปงานธุรการการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรทางการศึกษา มีทักษะในด้านคอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียว ส่วนด้านระบบสื่อสาร และด้านเทคโนโลยีเครือข่ายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลการศึกษาดังต่อไปนี้

2.1 ด้านคอมพิวเตอร์การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษา สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่าง ผู้วิจัยจึงนำไปทดสอบรายคู่โดยใช้สถิติทดสอบของ Scheffe พบว่า บุคลากรบุคลากรด้านบริการเว็บไซต์มีความแตกต่างด้านคอมพิวเตอร์แตกต่างจาก บุคลากรด้านการเผยแพร่และพัฒนาบุคลากรฯ บุคลากรด้านการบริหารงานทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรด้านบริการเว็บไซต์มีค่าเฉลี่ย การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านคอมพิวเตอร์สูงกว่า บุคลากรด้าน การเผยแพร่และพัฒนาบุคลากรฯ และบุคลากรด้านการบริหารงานทั่วไป ผลการวิจัยด้านคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษา สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของบุคลากร เมื่อพบความแตกต่าง ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบรายคู่โดยใช้ สถิติ Scheffé ผลการวิเคราะห์พบว่า บุคลากรด้านบริการเว็บไซต์ มีความแตกต่างด้านคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบกับ บุคลากรด้านการเผยแพร่และพัฒนาบุคลากร และ บุคลากรด้านการบริหารงานทั่วไปนอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยยังชี้ให้เห็นว่า บุคลากรด้านบริการเว็บไซต์ มีค่าเฉลี่ยด้านการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านคอมพิวเตอร์สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบุคลากรอีกสองกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมชาย ศรีสมบุญ (2563) และ วิษณุ ทองคำเพชร (2564) ที่พบว่า การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับระบบคอมพิวเตอร์ เช่น การจัดการเว็บไซต์หรือระบบสารสนเทศ ทำให้บุคลากรมีโอกาสพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสูงกว่าเมื่อเทียบกับบุคลากรที่ทำงานด้านการบริหารหรือการพัฒนาบุคลากรทั่วไป ดังนั้น การพัฒนาทักษะด้านคอมพิวเตอร์สำหรับบุคลากรทางการศึกษา อาจจำเป็นต้องมีการ จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเฉพาะด้าน เพื่อให้บุคลากรในกลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานด้านเว็บไซต์หรือระบบสารสนเทศสามารถพัฒนาทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเท่าเทียมและมีประสิทธิภาพ

2.2 ด้านระบบสื่อสารการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากร ทางการศึกษา สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยด้านระบบสื่อสารเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษา สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ระดับทักษะด้านระบบสื่อสารของบุคลากรทุกกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุदारัตน์ จันทรวงศ์ (2563) และ ปิยวัฒน์ รัตนชัย (2564) ที่ระบุว่า การใช้ระบบสื่อสารในงานสำนักงานการศึกษา เช่น การรับส่งอีเมล การใช้เว็บไซต์ และ โปรแกรมสื่อสารออนไลน์ มีความจำเป็นและใช้งานในระดับใกล้เคียงกันในทุกกลุ่มบุคลากร ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า ทักษะด้านระบบสื่อสารเป็นทักษะพื้นฐานที่บุคลากรทางการศึกษาทุกกลุ่มมีความสามารถใกล้เคียงกัน เนื่องจากการปฏิบัติงานประจำวันของบุคลากรทุกกลุ่มจำเป็นต้องใช้ระบบสื่อสารเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และการประสานงาน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของนักวิจัยไทยที่แนะนำให้การพัฒนาทักษะระบบสื่อสารควรเป็นการพัฒนาต่อเนื่องและครอบคลุมทุกกลุ่มบุคลากร

2.3 ด้านเทคโนโลยีเครือข่ายการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษาสำนักเทคโนโลยีเพื่อ การเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยด้านเทคโนโลยีเครือข่ายเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษา สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ระดับทักษะด้านเทคโนโลยีเครือข่ายของบุคลากรทุกกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรพล ศรีวงศ์ (2563) และ กิตติพงษ์ ประเสริฐสุข (2564) ที่พบว่า การใช้งานเทคโนโลยีเครือข่าย เช่น การเข้าถึงเว็บไซต์ การใช้ Search Engine และการแชร์ข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นทักษะพื้นฐานที่บุคลากรทางการศึกษาทุกกลุ่มมีความสามารถใกล้เคียงกันผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า ทักษะด้านเทคโนโลยีเครือข่ายเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานประจำวันของบุคลากรทุกกลุ่ม เนื่องจากการใช้งานเทคโนโลยีเครือข่ายเป็นส่วนหนึ่งของการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการสื่อสารในสำนักงาน จึงทำให้ความแตกต่างระหว่างกลุ่มบุคลากรไม่ปรากฏอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผู้ศึกษา

- 1.1 มีความรู้เรื่องซอฟต์แวร์ระบบปฏิบัติการหลากหลาย เช่นระบบปฏิบัติ Linux และ Windows
- 1.2 มีความรู้ด้านการประกอบ ซ่อมแซม เครื่องคอมพิวเตอร์
- 1.3 สามารถบอกความแตกต่างของระบบเครือข่าย เช่น ระบบ LAN, ระบบ Internet และลำดับสุดท้ายคือ มีความรู้พื้นฐานเรื่อง ระบบ LAN , MAN , WAN หรือ Internet

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรพิจารณาขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังบุคลากรทางการศึกษาของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการศึกษา เช่น โรงเรียนหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อเปรียบเทียบระดับทักษะและความต้องการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในบริบทที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้นักวิจัยมีความครอบคลุมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวงกว้างได้มากขึ้น

2.2 ควรเน้นการศึกษารูปแบบหรือแนวทางการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ เช่น การใช้สื่อดิจิทัล การเรียนรู้แบบออนไลน์ หรือการใช้กิจกรรมปฏิบัติจริงควบคู่กับการเรียนรู้เชิงทฤษฎี เพื่อหาวิธีการพัฒนาที่เหมาะสมกับบุคลากรแต่ละกลุ่มและสามารถสร้างผลลัพธ์ที่ยั่งยืนต่อการปฏิบัติงาน

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพงษ์ ประเสริฐสุข. (2564). การพัฒนาทักษะเทคโนโลยีเครือข่ายของบุคลากรสำนักงานการศึกษาในประเทศไทย. วารสารสารสนเทศและการสื่อสาร, 11(1), 62–75.
- ชาญณรงค์ วงศ์ประเสริฐ, วีระพล พันธุ์เพชร. (2563). การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีเครือข่ายสำหรับบุคลากรสำนักงาน. วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา, 12(2), 45–58.
- ในตะวัน กำหม่อม. (2559). การวิจัยการบริหารการศึกษา. โรงพิมพ์ทีคอม จังหวัดมหาสารคาม.วิทยาลัยทองสุข.
- ปิยวัฒน์ รัตนชัย. (2564). ทักษะการใช้ระบบสื่อสารของบุคลากรสำนักงานการศึกษาในประเทศไทย. วารสารการบริหารการศึกษา, 10(2), 58–70.
- พรชนิตว์ สีนาราช. (2560). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย.
- รัชณี สุทธิประภา. (2566). ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลและการใช้ ICT เพื่อการศึกษา. วารสารการจัดการและเทคโนโลยีการศึกษา, 12(2), 45–60.
- เรวดี ชูเชิด. (2565). สมรรถนะและการพัฒนาบุคลากร: แนวทางการบริหารทรัพยากรมนุษย์. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ, 10(1), 22–35.
- วรพล ศรีวงศ์. (2563). ทักษะการใช้เทคโนโลยีเครือข่ายของบุคลากรทางการศึกษา: กรณีศึกษาในสำนักงานการศึกษา. วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา, 12(2), 40–55.
- วิชุดา สร้อยสุด. (2564). การบริหารทรัพยากรบุคคลบนฐานสมรรถนะ: กลยุทธ์สำหรับองค์กรยุคใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ABC.
- วิษณุ ทองคำเพชร. (2564). ผลกระทบของงานด้านเว็บไซต์ต่อการพัฒนาทักษะคอมพิวเตอร์ของบุคลากรสำนักงานการศึกษา. วารสารสารสนเทศและการสื่อสาร, 13(1), 72–85.
- ศรีสุวรรณ เสนีย์. (2564). การใช้ Search Engine และสื่อสังคมออนไลน์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรไทย. วารสารการจัดการสารสนเทศ, 9(1), 77–89.
- สมชาย ศรีสมบูรณ์. (2563). การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรทางการศึกษา: กรณีศึกษาในสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้การสอน. วารสารเทคโนโลยีการศึกษา, 11(2), 45–59.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. 2553). กรุงเทพฯ: ราชกิจจานุเบกษา.

- สุดารัตน์ จันทรวงศ์. (2563). การพัฒนาทักษะการใช้ระบบสื่อสารของบุคลากรทางการศึกษา: กรณีศึกษา สำนักงานการศึกษาในสังกัด สพฐ. วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา, 12(1), 33-47.
- สุทธิพงษ์ อินทรพงษ์. (2562). ความรู้ด้านความปลอดภัยเครือข่ายสำหรับบุคลากรสำนักงาน. วารสารวิจัยเทคโนโลยีสารสนเทศ, 10(3), 101-114.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็น: แนวคิดและกรอบแนวทางการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ DEF.
- Brown, T., & Lee, H. (2021). Computer skills training for non-technical staff: Challenges and solutions. *Journal of Information Technology Education*, 20(3), 45-58.
- Chen, Y. (2019). Office software competency among administrative personnel. *International Journal of Educational Technology*, 15(2), 77-88.
- Johnson, M., & Lee, S. (2019). Digital communication skills for organizational staff. *Journal of Information Systems Education*, 28(4), 112-123.
- Kim, H., & Park, J. (2021). Competency in network and communication systems among non-technical personnel. *International Journal of Network Management*, 31(2), e2098.
- Liu, Y. (2020). Effectiveness of online tools for workplace communication. *Computers & Education*, 145, 103723.
- Smith, A., & Jones, B. (2020). Assessing digital literacy in the workplace: A mixed-method study. *Computers in Human Behavior*, 112, 106469.